

Απλοποίηση: το θανάσιμο αμάρτημα που εντοπίζεται στις επιχειρησιακές δραστηριότητες

Ευαγγελία Χαραπλάμπους

Η σπληνοποίηση είναι ένα «νόσομα» που έχει τις ρίζες του στην αέναν αδυναμία κορεσμού. Το πρόβλημα ξεκινάει από τον δυτικό τρόπο ζωής, την κοινωνία του καταναλώνων άρα υπάρχω και την δημιουργία «πλαστών αναγκών», οι οποίες όχι μόνο δεν δύνανται να περιοριστούν, αλλά οδηγούν σε ολοένα και αυξανόμενη σπληνοποίηση.

Η τελευταία βρίσκεται πεδίο δράσης το χώρο των επιχειρήσεων, εφόσον οι φρενήρεις ρυθμοί, οι πιέσεις και η ανάγκη για μεγιστοποίηση των κερδών διευκολύνουν το «πάθος» αυτό. Το πράγμα λαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις, εφόσον επηρεάζει άμεσα και έμμεσα όλα τα μέλη της κοινωνίας.

Ακολουθεί σύνδεση της σπληνοποίησης με την ανθητικότητα. Ο επιχειρηματίας αποκτάει παθολογική σχέση με το κέρδος, αδιαφορώντας για τον τρόπο με τον οποίο θα οδηγηθεί σ' αυτό. Εν ολίγοις, το πρόβλημα εντοπίζεται στην συνήθη περίπτωση στελεχών που, για να «κορέσουν» την ανάγκη τους για όλο και περισσότερα χρήματα, χρησιμοποιούν αμφισβήτησιμες πιθικά μεθόδους, όπως το να δέχονται και να προτείνουν δωροδοκίες, να επιλέγουν το γρήγορο κέρδος εις βάρος του καταναλωτή, με ενέργειες οι οποίες τον εκθέτουν σε κίνδυνο. Συχνότατα η σπληνοποίηση γείτονες επιχειρηματίες στα περίφημα «εγκλήματα του λευκού περιβλαιμού», εγκλήματα εξίσου σημαντικά με τα συνήθη. Μερικές από τις συνέπειες της σπληνοποίησης που θα αναλυθούν είναι η μόλυνση του περιβάλλοντος, η διαιώνιση της δωροδοκίας, η ανοχή στη διαφθορά κ.λπ.

Το δοκίμιο επιχειρεί να δείξει ότι η μόνη διέξοδος, αν υπάρχει, είναι ο προσωπικός κώδικας πιθικής, η αρετολογία και η αριστοτελική μεσότητα.